

Van bemiddelaar tot doelwit AIVD

Doe je iets positiefs voor de samenleving, is de beloning aandacht van de inlichtingendienst. Een kraker benaderen die de overheid al eens eerder geholpen heeft, voelt aan als een trap na.

Dit overkwam 'Kees' die in Bilthoven bemiddelde tussen enkele krakers en de overheid. Tot zover niets aan de hand. De politie die in de gemeente De Bilt normaal gesproken zich coöperatief opstelt, was nu in rep en roer in verband met het aanwezige asbest in het voormalige hotel Heidepark dat die ochtend was gekraakt. Politie en brandweer kwamen op 21 april 2014 langs en het leek allemaal uit te lopen op een ontruimingsshow.

Een van de brandweermannen ter plaatse herkende Kees die in de buurt woont. De brandweerman vroeg of hij soms wilde bemiddelen. Het ging er niet om dat de krakers die binnen zaten gearresteerd werden, maar de brandweer wilde dat zij het pand verlieten en hun kleren lieten reinigen in verband met het aanwezige asbest. Hulpverleners wilden de krakers in eerste instantie zelfs geen hand geven in verband met mogelijke besmetting.

Kees kreeg de garantie dat de krakers niet zouden worden gearresteerd en dit werd bevestigd door een vrouwelijke hulpofficier die aanwezig was. Alles verliep zoals afgesproken, de overheidsdiensten hielden zich aan de afspraken en de zaak leek geregeld. Aan het einde van de dag vertrokken de krakers vrijwillig en van verspreiding van asbest was geen sprake. Kees ging naar huis en dacht dat daarmee de kous af was.

Helaas voor hem, want hij was nu plots opgevalen als een benaderbare persoon. Drie dagen later werd hij gebeld door 'Marcel van de Griend' van de RID Midden Nederland, telefoonnummer 0619627546. Marcel wilde in het geniep afspreken, zoals een echte geheim agent. Hij had het idee dat de Regionale Inlichtingendienst (RID) en Kees iets voor elkaar konden betekenen.

Kees vroeg Van de Griend waar hij dan aan dacht. Welnu, volgens hem konden de RID en Kees elkaar helpen "met betrekking tot kraken, ontruiming en interessante panden." Op de vraag wat Kees dan zelf met het contact met de RID opschoot, kon Van de Griend niet echt antwoord geven. Het voordeel dat Kees aan het contact zou overhouden, was er eigenlijk niet.

Waarom Kees werd benaderd is niet duidelijk. De actie bij Hotel Heidepark kwam wel in het nieuws via RTV Utrecht in de vorm van een bericht op de website plus enkele foto's. De naam van Kees komt echter niet voor in het artikel. Het kan zijn dat de brandweerman of de vrouwelijke hulpofficier dit in hun verslagen hebben opgenomen, maar ook dat is niet duidelijk. Het mobiele nummer van Kees heeft Van de Griend waarschijnlijk uit de politierapportages van de wijkagent.

Kees had de betreffende wijkagent na de benadering gebeld om te checken of hij Van de Griend had ingelicht over hem. De wijkagent gaf aan dat hij wel rapportages had geschreven over bezoeken aan het pand waar Kees woont, met zijn naam en telefoonnummer als contactpersoon. "Wellicht hebben ze in het systeem naar 'kraken' gezocht en dan komen die rapportages ook naar voren", vertelde de wijkagent aan Kees. Hij had zelf niet de RID op Kees afgestuurd, want daarmee zou hij "zijn eigen ruiten ingooien", voegde hij eraan toe.

Het verhaal van de wijkagent kan kloppen aangezien het contact tussen Kees en hem goed is. De inlichtingendienst op iemand afsturen is natuurlijk niet positief, want daarmee probeer je iemand zijn collega-krakers te verlinken. Het moet namelijk allemaal in het "geniep", zoals Marcel van de Griend aan de telefoon aangaf. Een beetje netjes met burgers omgaan, komt in het vocabulaire van inlichtingendiensten niet voor. Kees heeft enkele dagen na het telefoontje van Marcel van de Griend gebeld met de mededeling dat hij van verder contact afzag.

Observant 65, 30 juni 2014
Buro Jansen & Janssen 2014

Het is onduidelijk of de naam Marcel van de Griend de echte naam van de RID'er is, Kees is een fictieve naam.